



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 24. Quesnelli appellatio a summi Pontificis Constitutione ad Concilium Generale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

, pene consummatum, cum quanto Sæc. XVIII.
, igitur animi jubilo poterimus desuper A. C. 1717.
„nostra miscere colloquia (*) &c. „

§. XXIV.

Quesnelli appellatio a summi Pontificis Constitutione.

Grassante quam latissime dissensionum *Acta publ.*
incendio P. Quesnellus, qui pri- *Const. p. 351.*
mus ignem subjecerat, haud otiosus
spectator esse voluit, sed ex suis Am-
stelodamensis latebris progressus, ad
quatuor Episcoporum, & Noaillii imi-
tationem ipse quoque suam appellatio-
nem ad Parisiensem Archiepiscopi Cu-
riam transmisit: Quantum vero in sua
pervicacia obduruerit, luculentum ni-
mis testimonium reddidit in præfatio-
ne sua, quam die octava Augusti suæ
appellationis literis præfixit. In ea
enim exponit, quod non modo amico-
rum sollicitatione, sed & proprio reve-
rentiæ debitæ stimulo incitatus, cele-
berrimorum Præsum, & Matris suæ
Facultatis Theologicæ Parisiensis ap-
pellationi inhærere statuisset, id tamen
dif-

(*) Hæc epistola asseratur in Archivo
Conventus Augustani Carmelitarum Discal-
ceatorum.

Sæc. XVIII. differre voluerit, ne Noaillium Archi-
A.C. 1717. episcopum suum, quem tamen prima

Aprilis die appellaturum comperiret, præveniret: nunc vero de ejusdem appella-
tione die tertio ejusdem Mensis interjecta certior factus, tandem die decima quinta Julii literas suæ appella-
tionis ad Concilium Generale signal-
set: Cum autem hæ literæ, utpote in quibus præter allatas appellandi ra-
tiones, insuper Constitutionis nullita-
tem demonstrasset, illas ob suam mo-
lem ab Episcopali Curia recipi veritus
esset, eas actis inferi, ad tempus ma-
gis opportunum reservarit: conuide-
rans autem, se jam octogesimum ter-
tium ætatis annum fuisse emensum, &
facile subitanea morte a legitima sue appella-
tionis declaratione præpediri posse, hinc demum alias literas, vel
uti prioris appella-
tionis compendium die decima quinta Julii confecerit, ha-
que die vigesima tertia ejusdem Mensis ad acta Archiepiscopalis Curiae re-
latæ fuerint. Postea prævenire nituit
objurgationem eorum, qui duriores &
obedientiæ ac venerationi Episcopis, & Episcoporum primo debitæ contraria
rias expressiones in ejus scripto fors
fuggillarent; afferuit, se proprie nec
contra Papam nec contra Episcopos vo-
cem exaltare, sed contra Molinistas &

deprav-

depravatæ ac laxioris doctrinæ Affer- Sæc. XVIII.
 tores, qui suis artibus Pontifici hanc A. C. 1717.
 Bullam ab ipsis fabricatam, & defuncto
 Regi Instructionem Pastoralem suppo-
 fuerunt: se veram Pontifici quidem
 obedientiam profiteri ajebat, teste au-
 tem Toleti Jesuita, non sufficere obedien-
 tiā tantum, sed debitam, quia cum abs-
 que rationabili cauſa aliquid præcipitur,
 non debemus obedire (a) sicut ergo, juxta
 Bellarminum (b), licet resistere Pontifici
invadenti corpus, ita licet resistere invadenti
animas, vel turbanti Rempublicam, &
 multo magis, si Ecclesiam deſtruere nitere-
 tur, quod autem Constitutio Unigenitus
 sit fidei & moribus Ecclesiæ Catholicæ
 contraria, constare ajebat Quesnellus,
 ex eo, quod ingens Episcoporum & Fa-
 cultatum Theologicarum numerus ta-
 lem esse judicet.

Ceterum binæ Quesnelliæ appella-
 tionis literæ nil nisi querelas, spe-
 ciosos Præfulum renitentium obtentus,
 falsasque criminationes, vanaque sub-
 terfugia & centies recoctam crambem
 continent.

Nn 2 §. XXV.

(a) Instruct. Sacerd. l. 5, cap. 4.

(b) Lib. 2. de Rom. Pontif. cap. 22.